

FESTIVALUL DE DANSURI TRADIȚIONALE DE LA VINEREA (2011)

Este adevărat, în toată țara este câte un festival, e vremea festivalurilor, dar ca al vinerenilor nu-i niciunul. Al nostru este altfel, vă poftim sa cunoașteți cum ne-am petrecut, să vă facem curioși, sa va facem poftă să veniți aici la anul ce vine.

Festivalul de dansuri tradiționale s-a dorit a fi, anul acesta , diferit de cel de anul trecut când vinerenii au avut prilejul să sărbătorească 700 de ani de atestare documentară. S-a dat importanță de data aceasta unei legături mai strânse între popoare, ce-au păstrat tradițiile și obiceiurile din vechime și au putut fi prezente de astă dată pe scena așezată in poiana cu goruni din vârful dealului din Vinerea.

Au fost prezenți pe scenă reprezentanți ai unor comunități din România ce-au avut dorința de-a cunoaște obiceiurile și tradițiile popoarelor învecinate sufletește. Ansamblul Efthimos cu dansuri grecești; Ansamblul Feregi (Cerbal) cu dansuri pădurenești; Ansamblul Ciuleandra din Tîrgoviște cu dansuri specifice zonei; Ansamblul Kalaka cu dansuri maghiare; Ansamblul Irish Way cu dansuri și cântece irlandeze; Ansamblul Kolomeika cu dansuri ucrainiene; Și bineînțeles gazdele și organizatorii acestui festival Taraful Casei de Cultură din Cugir, Ansamblul Câmpul Pâinii din Vinerea , pe lângă Primăria și Consiliul Local Cugir.

Pregătirile au început cu multă vreme în urmă și s-au desfășurat după un plan bine chibzuit, poate de aceea Festivalul s-a bucurat de succes că au fost atâția implicați și fiecare a ținut să se achite de sarcini cât mai bine. Preoții din sat au dat citire anunțurilor în biserici și au mobilizat credincioșii pentru a pregăti satul de sărbătoare.

Febra pregătirilor i-a ținut pe oamenii satului legați de acest eveniment. S-au curățat străzile, s-au văruit și înprospătat toate cele prin sat, mai cu samă drumu' pe unde trebuia să treacă parada dansatorilor.

Casele au fost împodobite cu tot ce se putea găsi mai frumos , lepedeauă, perini, chindeauă cu cipcă bogată, vechi dar foarte frumos păstrate, să se arate dragul de-a cinsti oaspeții veniți la Vinerea, dar și de-a prezenta lucruri de fală, ce nu se mai prea pot vedea in ziua de azi oriunde.

Pentru că festivalul s-a desfășurat pe parcursul a două zile, sâmbătă și duminică, oamenii satului și oaspeții și-au umplut sufletul pentru o bună bucată de vreme de aci înainte.

Sâmbăta s-a avut grijă să fie bine primiți toți oaspeții și să participe pentru început la diverse jocuri și concursuri bătrânești organizate în poiană, să ne cunoaștem. S-au intrecut in mersul pe „chicioroanje”, sau la „clince” un joc vechi specific, ceva neam cu oina. Obosiți dar și bucuroși de noile

experiențe, odată cu lăsarea soarelui către asfințit s-au desfășurat atelierele de dans. Fiecare ansamblu a avut de prezentat un dans , de unde vine și ce are specific, apoi au demonstrat și-au invitat publicul să danseze alături pe scenă.

Toți cei prezenți (care au fost mulți) , au înțeles că dansurile deși vin din zone diferite și au exprimări diverse, sunt legate printr-un fir ce nu poate fi destrămat ușor.

Odată cu lăsarea nopții și cu răcoarea mult așteptată s-au putut gusta bucate tradiționale, oferite de gazde cu generozitate, pită boamfă de care să nu te mai sature, cricală (tocană) de grumpe(cartofi) cu carne, virșli și câte-o țără de beutură.

Pe acorduri de muzică mai tinerească s-a aprins un foc de tabără, din lemne de brad , ce dădea un parfum de rășină și lumina întreaga poiană până târziu în noapte.

Duminica, după ce oamenii au ieșit de la biserică au putut să se bucure de o paradă plină de culoare, muzică și veselie.

Evenimentul a fost adus la cunoștință de către „dobași”, care au bătut doba prin sat și au chemat lumea în poiana cu goruni, să cunoască și să se veselească alături de oaspeți. Parada a fost deschisă de călăreți și cai gătiți cu flori urmați de căruțe aranjate cu lepedeauă, numa' bune să ducă dansatorii în poiană. La paradă fiecare formație s-a prezentat cu tot ce avea mai frumos : costume, cântece, dansuri , chiuituri și urări de bun găsit.

După paradă , toată lumea sus în poiană, unde așteptau expoziția de icoane pictate pe sticlă, pită și plăcintele brutarului, buți, butoaie și ciubere pentru vin și țuică, legume din grădinile vinerenilor, toate făcând fală satului.

La mare căutare era și stâna în stil tradițional, unde jocul și chiuiturile te îndemneau să intri să vezi, să auzi dar și să te bucuri de mâncăruri ciobănești pregătite cu brânză și smântână din vârful muntelui.

Dupa ce s-o ghiftuit fiecare după cum i-o poftit inima și s-au așezat la umbra deasă a gorunilor, în așteptarea spectacolului, a fost un prilej bun de-a se întâlni neamuri , prieteni, colegi. Momente de bucurie și plăcere s-au așternut peste poiană.

Apoi , spectacolul a început, toate cele 7 ansambluri au urcat pe rând pe scenă evoluând în ritmuri când mai lente, când mai săltărețe în costume pline de semnificații, ținută de mare sărbătoare, într-o varietate de culori ce îți fură ochii, declanșând ropote de aplauze.

Vinerenii au prezentat în deschidere cântece vechi și jocul ca la șură, cu chiuituri și ponturi așa cum se juca odinioară în Vinerea. Apoi timpul a stat în loc (6 ore), doar dans și muzică, totul deosebit făcut doar să încânte privirea și auzul.

Pentru câteva ore satul s-a mutat în poiana cu goruni din deal, de unde priviri blânde învaluiu satul din vale, deasupra tuturor parcă plutea ca un abur colbul vremurilor trecute, dar aducea lumina în fața atâtor oameni, cu credința că se împlinește o datorie ce nu avem voie să o uităm, nici să o smintim. Doar să o arătăm, că ea încă mai există.